

Довге життя

Павло Глазовий

Сказав троянді чорнобривець:

— Яка ти гарна й показна!

Яка ти пишна та розкішна

І несказанно чарівна!

А ми живем — непришноцвітні,

Звичайні, скромні, непримітні,

Тому і заздимо усі

Твоїй пишноті і красі.

— Не треба заздрити, —

троянда

Схилила голову набік. –

Недобра доля, неласкава

Мені дала короткий вік.

А ви живіть собі щасливі

Та долі дякуйте за те,

Що непримітні, некрикливі

На світі довго живете.

Ой, неправа троянда в цьому.

Вона міркує, як дитя:

Як непотрібні ми нікому,

Навіщо довге нам життя?